UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ua]rta post d[omi]nica[m] ij. quadrage. Text[us] eua[n]g. Mat. c. xx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

ꝙ aliq̄s ſit celeſtis patrꝫ filius vel terreni
p̄mo reſpicere celū vel terrā: ꝛ ſcd̓o eſſe al
bum ꝑ puritatē: vel nigrū ꝑ opationē. Fi/
lij eñ aſſimilant̄ patri. Vñ ꝛ ſm glo. ſup il
lud: Pullis coruorū ꝛc. Filij corui q̄diu
ſunt albi erectis ad celū roſtris paſcunt̄ a
deo: ſed vbi ſunt nigri ꝑ plumas/paſcunt̄
a parētibꝫ. Et tertio honorare parentes
Unde ꝛ filij ciconie parētes paſcūt: ſed fi
lij vipere eius latera dirūpunt: quia dicta
eſt vipera: quia vi pariat ꝛ partu ip̄o ru/
ptis lateribꝫ moriat̄.

Feria q̄rta poſt dn̄icā .ij. qua
drage. Text⁹ euāg. Mat. ca. xx.

a Scendēs Jeſus hie/
a roſolymā aſſumpſit
duodecim diſcipl̓os ſu
os ſecreto ꝛ ait ill̓: Ec/
ce aſcendimus hieroſolymā: et
filius hoīs tradet̄ principibꝫ ſa
cerdotū ꝛ ſcribis: ꝛ condemna/
bunt eū morte. Et tradent eū
gentibꝫ ad illudendū ꝛ flagellā
dum ꝛ crucifigendū. Et tertia
die reſurget. Tūc acceſſit ad eū
mater filioꝝ zebedei cum filijs
ſuis: adorās ꝛ petens aliq̄d ab
eo. Qui dixit ei: Quid vis: Ait
illi. Dic vt ſedeant hi duo filij
mei vnus ad dextrā ꝛ vnus ad
ſiniſtrā tuā ī regno tuo. Reſpō
dens aūt Jeſus dixit: Neſcitis
quid petatis. Poteſtis bibere
calicē quē ego bibiturus ſum: Di
cūt ei: Poſſumus. Ait illis. Ca
licē quidē meū bibetis: ſedere au
tem ad dexterā meam ꝛ ad ſini
ſtrā nō eſt meū dare vobis: ſed
q̄bꝫ paratū eſt a patre meo. Et
audiētes decē īdignati ſunt de
duobꝫ fratribꝫ. Jeſus aūt voca/
uit eos ad ſe: ꝛ ait: Scitis quia
principes gētiū dn̄ant̄ eoꝝ: ꝛ q̄
maiores ſunt ptātē exercent in
eos. Nō ita erit inter vos. Sed
q̄cūqꝫ voluerit inter vos maior
fieri. ſit veſter miniſter. Et q̄ vo
luerit īter vos primus eſſe: erit
veſter ſeruus. Sicut fili⁹ hoīs
nō venit miniſtrari ſed miſtra/
re ꝛ dare animā ſuā redemptio
nem pro multis.

a Scendens Jeſus
hieroſolymā ꝛc.) Math. xx.
Jn p̄ſenti euāgelio tangūtur
tria puncta: q̄ ſunt: Prenūcia/
tio: poſtulatio: ꝛ indignatio.

Quātū ad p̄mū tangit̄ p̄nūciatio paſſi
onis chr̄i: cū dr̄: (Aſcendēs Jeſus hieroſo
lymā) .i. hierl̓m: q̄ erat in motibꝫ: ꝛ emine
bat ī tota terra ꝑmiſſiōis (aſſumpſit duo/
decim diſcipulos ſuos.) Et q̄ ptꝫ ꝙ inter
eos erat iudas. Forſitā eñ adhuc erat di
gnus: vt dicit Orige. audire cū alijs. Et
ſctūs Tho. dicit ꝙ nōdū ꝯcepat malū. qd̓
videt̄ itelligēdū de ꝑditōe: vtꝝ aūt iā eſſet
latro/credo ꝙ ſic: ſꝫ erat occult⁹. (ſecreto)
Primo ſm Chryſ. q2 paſſio chr̄i eſt p̄cio
ſiſſimus theſaur⁹: cū vt ait nihil ſit ꝓpter
qd̓ magꝭ debeam⁹ deo gr̄as agere: ideo ī
vaſis electꝭ erat r̄cōdēd⁹. Et itēdit ꝙ ꝓpt
reuerētiā paſſiōis chr̄s p̄mo eā debuit pu
blicare dignioribꝫ ꝑſonis .i. aplis familia/
rioribꝫ chr̄o. Scd̓o ſm eum. q2 ceteri erāt
īꝑfecti ꝛ ꝯturbati ꝛ auerſi ab eo fuiſſent: ſi
ei⁹ mortē audiuiſſēt: ꝛ mulieres etiā tumul
tū feciſſent. Et tertio ſm eūdē Chryſ. q2
ſciebat mr̄ē filioꝝ zebedei aliq̄d peritură
ꝛ id̓o decliauit a via: vt ei daret locū ad pe
tēdū: ꝛ inde diſcipl̓os inſtrueret. Et q̄rto
vt elicit̄ a Cypriano/ī exēplū tuū: ꝙ ſi vis
aſcēdere ad crucē religiōis: nō manifeſtes
multis ꝯſiliū tuū. Et q̄nto ad ꝯdēnandā
hypocriſim: q̄ ad crucē pn̄ie nō vadit ſecre
to ſed patēter (Et ait illis:) p̄dicēdo paſſi
onē ſuā ꝛ reſurrectionē: ſm Cyrillū/vt ſci
rent eū volūtarie pati: ꝛ ꝓpter alia que dr̄
cent̄ (Ecce aſcendim⁹ hieroſolymā: ꝛ fili⁹
hoīs) .i. ipſemet ſic ſe appellās: vel q2 vni⁹
tm̄ ſit filius .ſ. virginis: vel hūilitatis cau/
ſa: cum ſe poſſet dicere filiū dei (tradetur)
a iuda: (principibus ſacerdotum.) Forte

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

iſti ꝑncipes ſunt q̄ ſucceſſerūt illis viginti q̄ttuoꝛ q̄s oꝛdiauit Dauid: de q̄bꝫ habes dn̄ica.iiij.aduētus. (ꝛ ſcribis).i. legis doctoribꝫ (ꝛ ꝯdemnabunt eū morte.) qꝛ dixerunt ꝛ iudicauerūt eū reum mortis: ſꝫ nō potuerūt exercere iudiciū: qꝛ ptās ſanguinis eis fuerat a romanis ablata. vn̄ dixerūt Nobis nō licet interficere quēq̄. (Et tradent) ipi ꝑncipes ꝛ ſcribe: (eū) a ſe ꝑus ad mortē ſentētiatū ꝛ duriſſime vt credit̄ flagellatū: (gentibꝫ).i. pilato gētili ꝛ poteſtati romanoꝝ: ſm̄ Raba. (ad illudēdū ꝛ flagellandū ꝛ cruci affigendū) Et in his verbis ſm̄ ſctm̄ Tho. oñdit̄ chr̄us fuiſſe ꝑuatus tribꝫ: q̄ maxime appetūt hoīes: honore: q̄ete ſenſuū: ꝛ vita. (Et die tertia reſurget:) cōputādo eā in qua paſſus eſt. Hoc aūt ſm̄ Chryſ. dicit̄ vt cū triſtitia viderēt: reſurrectionē expectarēt. Predixit aūt chriſtus diſcipulis paſſionē. Primo ſm̄ Greg. Hiero. ꝛ Chryſ. vt fortiores eſſent in die paraſceuen: qꝛ iacula ꝓuiſa minus ledunt. Vel ſcd̄o ſm̄ Hiero. vt ex reuelatiōe mortis de reſurrectiōe nō dubitēt. Vel tertio ſm̄ Chryſ. vt ex h̄ cognoſcāt ꝓſciam chr̄i ꝛ ex ꝓſcientia deitatē: ꝛ ex deitate volūtariā ꝛ nō coactā paſſionē. In hac parte eſt documentū Rabani dicētis: Ideo autem dn̄s in mūdo noluit ꝓſpari: ſed grauia pati: vt oñderet nobis q̄ ꝑ delectationē cecidimus: cū qua amaritudine redire debeamus. Hec ille. Vn̄ ꝛ Aug. de ciui. dei ait Paſſione oſtendit quid ſuſtinere ꝓ veritate. reſurrectiōe q̄d ſperare in eternitate debeamus. Hec ille. Vide etiā de his ſupra in dn̄ica in q̄nquageſima.

Quantū ad ſcd̄m tangit̄ poſtulatio filioꝝ zebedei.i. Ioānis euāgeliſte ꝛ iacobi maioꝛis: q̄ fuerūt filij marie ſoroꝛis marie mr̄is dn̄i: ex zebedeo patre. Sicut em̄ dicit Magr̄ hiſt. filij zebedei audita morte ꝛ reſurrectiōe chr̄i crediderūt eū ilico regnaturū in ꝑp̄lo iudaico: ꝛ ſuggeſſerūt matri vt peteret grām vnā a chr̄o: illā nō exꝓmendo: q̄ obtenta exꝓmeret illā de q̄ dr̄ infra. Et ſic dicit Hiero. ꝛ etiā mater eoꝝ ſic̄ credidit chr̄m ilico regnaturū: ideo ꝯſenſit filijs. Et ideo dicit̄: (Tūc) audita ſcꝫ morte ꝛ reſurrectiōe chr̄i dicta mulier (acceſſit ad eū) ſuggeſtiōe Ioānis ꝛ iacobi: vt dicit Magr̄ hiſt. ꝛ Hiero. Sed q̄re nō acceſſerūt ipi filij zebedei: Rn̄det Chryſo. Ne inq̄t ceteroꝝ diſcipuloꝝ corda ꝯtererēt volētes ſibi ꝓuidere de regno. Dixerūt ḡ: Submittam⁹ matrē vt ſuo noīe deprecet̄ ꝓ nobis. Si em̄ res fuerit rephēſibilis/ facile merebit̄ veniā: qꝛ mulier, ſi aūt nō fuerit/ facili⁹ impetrabit mater ꝓ filijs rogās: qꝛ pius de⁹ facilius exaudiet maternū affectū. (Mater filioꝝ zebedei) Nota q̄ btā Anna mater v̄gis Marie: tres habuit viros: ꝛ ex ſingulis ſinglās habuit filias: quaꝝ quālibet appellauit mariā: et quelibet habuit viꝝ ꝛ genuit filios aut ex viro aut ſine viro. De h̄ ſunt verſus tales

Anna ſolet dici tres concepiſſe marias.
Quas genuere viri: ioachim/ cleophas/ ſalomeq̄ Has duxere viri ioſeph: alphe⁹ zebedeus. Prima parit chr̄m: Iacobū ſecūda minorē. Et Ioſeph iuſtū peperit cū ſimone iudā. Tertia maiorē iacobū volucrēq̄ Ioannē.

Sed ꝯtra iſta q̄ cōiter vera tenent̄ videt̄ eſſe dictū Chry. q̄ dicit ſuper Matth. q̄ iſta mlr̄ier dicta eſt ſalome ꝛ idē dicit ſcūs Tho. q̄ addit q̄ ſalome eſt nomē mulieris. Ad hec pōt dici q̄ intendit Chryſ. ꝛ ſctūs Tho. q̄ ea ꝑſona que i euāgelijs exꝓmit̄ ꝑ ly ſalome eſt mulier ꝛ nō maſcul⁹: ſed tn̄ quotiēs in euāgelio dr̄ ſalome/ ſubaudit̄ maria vt dicat̄ maria iacobi ꝛ ſalome.i. maria iacobi ꝛ maria ſalome: ſic dicta a patre ſalome appellato: cuꝫ ipa maria diceret̄ (cum filijs ſuis).i. reuerētiā faciēs vt obtineret qđ optabat (ꝛ petens) Btūs Marcus dicit q̄ petiuerūt filij: ſed ſicut dicit ſctūs Tho. filij petiuerūt mediāte matre: (aliq̄d ab eo:) nō exꝓmendo q̄d vellet: ſꝫ dicēdo volo vt des mihi vnū. In hēc videt̄ manifeſtū q̄ iſta mlr̄ier multū poſſet apd̄ chr̄m: qꝛ duo ex .xij. poſuerūt eā exoꝛatricē ꝓ ſe: ꝛ tn̄ illi erāt chr̄i ſecretarij. Et ſicut dicit Chryſ. iſta ſequebat̄ chr̄m ꝯtinue: ſiue marit⁹ viueret ſiue nō: qđ certū nō habet̄. Dicit aūt ſanctus Tho. q̄ talis petitio in qua nō exꝓmit̄ petitū nō eſt admittēda: ꝛ q̄ eā admittit ſtulte admittit. Vn̄ herodes ſtulte ꝓmiſit puelle: ꝛ tanq̄ ſtult⁹ nō reuocauit. Salomō aūt ꝓmiſit quidē matri ſtulte: ſꝫ tanq̄ ſapiens reuocauit poſtq̄ ipa petiuerat ꝓ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Adonia qui latenter inſidiabat regi Sa
lomoni. Chriſtus aũt ſapiẽtior Salomo
ne non voluit pmittere niſi exprimeret res
petita. Vñ ſequit (q̃ dixit ei: Quid vis?)
ſm Chryſ. nõ interrogat ex ignorãtia: ſed
vt ex rñſione oñdat irrõnabile eſſe petiti
onem. (At illa: Dic vt ſedeãt hi duo filij
mei vnus ad dexterã tuã: ⁊ vnus ad ſini
ſtrã in regno tuo) Pro q̃ aduertendum
eſt ꝙ iudei ſcpturas de chr̃o loquẽtes car
naliter itelligebãt: ideo eũ corpalit regna
tuꝝ putabãt in hierl̃m. Apl̃i quoqꝫ tanq̃
iudeis idẽ credebãt: exiſtimãtes ꝙ rebella
refaceret chr̃s ꝑplm: ⁊ auferret dominiũ
a romanis: reſtituens illud iſraeli. Vñ et
Act. j. chr̃o aſcenſuro interrogabãt: Dñe
ſi in tpe hoc reſtitues regnũ iſrael. Unde
ſm Hiero. ⁊ Orige. petiuerũt iſti aliquid
carnale, vt. ſ. eſſent collaterales chriſto: ⁊
nullũ haberent maiorẽ. Volebãt eñi Pe
trũ deijcere de pmatu. Idẽ ſentit Chry
ſo. qui ait: Videbant ſeipos honoratos p̃
alijs: ⁊ audierũt ꝙ ſup. xij. thronos ſede
bunt. Vñ pmatũ ipius cathedre petebãt
accipe. Et q̃dẽ ꝙ plus alijs honoris apd
chr̃m habebãt nouerãt: timebant ꝓo Pe
trũ ſibi pferri. Unde manifeſtũ eſt: ꝙ ni
hil ſpũale petebant: neqꝫ intelligentiã ſu
perioris regni habebãt. Hec ille. Vel ali
ter põt dici ſm Chryſ. ꝙ petebant aliq̃d
ſpũale: puta primatũ in celeſti regno. (Re
ſpondẽs aũt Ieſus nõ quidẽ matri q̃ ſup
plicauerat: ſed filijs. Tũ quia filij fuerũt
pmi motores. Tũ ad innuendũ ꝙ non eſt
honor homini ↄtendere cũ muliere. Tuꝫ
q: erat vetula: ⁊ ↄſeq̃nter pium erat eam
ↄſolari: impiũ ꝓo conturbare. Tũ q: erat
amita: ⁊ cõſeq̃nter erat ei deferendũ. Tũ
q: erat mater: ⁊ cõſequenter erat ei cõpa
tiendũ ſi p filijs ſupplicabat. Reſpondẽs
igit ad diſcipulos: ex q̃ꝝ ſuggeſtione ſm
Hieroñ. nouerat matris ſupplicationẽ p
ceſſiſſe dixit (Neſcitis q̃d petatis) Et hoc
ideo: q: nihil ſpũale petebant ſm Chryſ.
vel quia ſi petebant ſpũale vt idem dicit:
ſi nouiſſent q̃d petebant non auſi fuiſſent
tantũ quid petere: quod ſupexcedit ſupio
res virtutes. Nulli eñi creature competit
ſedere a dextris: vt dicit ſctũs Tho. Vñ
⁊ regina dicit in pſalmo nõ ſediſſe a dexte
ris: ſed aſtitiſſe. Vel hoc ideo ſm eundẽ
q: a ſiniſtra ad dexterã erant vocati: vnde
ad ſiniſtrã nõ debebãt velle redire. Et in
tendit Chryſ. ꝙ eſſe in ſiniſtra eſt maloꝝ.
Vel hoc ideo ſm Hila. q: de glia aploꝝ
nõ erat ambigendũ: cum iudicaturi eſſent
cũ chr̃o: vt iã poterat ex dictꝫ eius eſſe ma
nifeſtũ. Vel hoc ideo ſm mgr̃m hiſt. q: re
gnare petebãt q̃ nõ meruerãt: ⁊ plationeꝫ
volebãt in celo vbi nõ eſt. (Poteſtis bibe
re calicẽ quẽ ego bibiturus ſum?) Btũs
Marc. dic dñm addidiſſe (aut baptiſmo
q̃ ego baptizor). i. baptizabor i. primo (ba
ptizari) Per baptiſmũ aũt dñs ſignifica
uit mortẽ ad ſimilitudinẽ lane ſm mgr̃m
hiſto. que duꝫ baptizata mergit: extrahit
poſt cũ alicui͛ nobilioris coloris ſplẽdore.
Sic ⁊ nos p mortẽ mergimur in terraꝫ:
ſꝫ clariores ⁊ nobiliores reſurgem͛. Per
calicẽ ꝓo ſignificauit ſm eundẽ: paſſioneꝫ
citra mortẽ tñ. Eſt ãt calix vt dr̃ Macro
bius genus poculi qḋ cilices inuenerũt: ⁊
dictus eſt q̃ſi cilix: mutata i. in a. Signifi
cat ꝓo amaritudinẽ tribulatiõis: q: vt di
cit idẽ magiſter: eſt cyphus q̃ calidã poti
onẽ. i. medicinã ſumimus. Vñ ⁊ ſm aliq̃s
dictus eſt calix: quia caleat calore amare
potionis. Vel ſm Caſſi. ſup pſ. ſcat paſ
ſionẽ. q: eſt gen͛ poculi q̃ potus diſtribui
tur bibentib͛ menſuratus: ſicut tribulatio
nes a deo nobis imittunt ſm menſuram
poſſibilitatis noſtre ad ſufferendũ. ſm tñ
alios puta Hiero. Chryſ. Hilariũ ⁊ mul
tos alios idẽ ſignificatũ eſt noĩe calicis
qḋ ⁊ noĩe baptiſmi: martyriũ. ſ. ſeu paſſio
ad mortẽ vſqꝫ ptracta ⁊ terminata. Cum
aũt dñs ſciret ꝙ iſti poterant ſuã paſſionẽ
imitari: interrogat tamen ſi id poſſunt ſm
Chryſ. vel vt ſignificet neminẽ poſſe cum
chr̃o regnare niſi paſſiõem chr̃i fuerit imi
tatus: ſaltem ↄtra peccati certamen. vł vt
tacite increparet eos: acſi diceret: Vos de
honore ⁊ coronis loq̃mini: ego ꝓo d̃ ago
nib͛ ⁊ ſudorib͛ cogito. Non eñi hoc premi
orum eſt tempus (dicunt ei: poſſumus) re
ſpondendo ſcilicet ⁊ de paſſione ⁊ de mor
te: ſeu de calice ⁊ baptiſmo. Sic aũt reſpõ
dent ſm Hila. quia iam martyrij conſtan
tiã habebant. Vel ſm Chryſ. hoc dicũt
nõ tam ex fiducia ſue fortitudinis: q̃ꝫ ex

ignorātia. In expertis em̄ leuis videt̄ eſſe
tentatio paſſiōis ⁊ mortis. Hec ille. Uel
ſm̄ eundē hoc dicūt ex deſiderio eius qd̄
petiuerāt: q̄z niſi ſperaſſent exaudiri ñ ſic
dixiſſent. Uel ſm̄ ſ. Tho. ex intenſo amo
re ad chr̄m: ſicut ⁊ Petrus dixit: paratus
ſum tecū ⁊ in carcerē ⁊ in mortē ire. Seq̄
tur (Calicē q̄dē meū bibetis). Et in hoc ſm̄
Hila. collaudauit fidē eoꝝ. ſm̄ magi. aūt
hiſto. dñs rn̄det de calice ⁊ tacet de bapti
ſmo. q̄z Joannes multa q̄dem ꝓpter dn̄m
paſſus eſt: ſed nō mortē violentā. Sz ſm̄
alios qui ꝑ calicē mortē accipiunt etiā ipſe
Joannes calicē bibit: ſicut ꝓdixerat dñs.
Et hoc ſm̄ Hiero. ſm̄ animū ⁊ volunta-
tem: que nō defuerunt martyrio: vt teſtat̄
feruentis olei doliū: de quo narrat̄ in Ec-
cleſiaſtica hiſto. ⁊ flagella que ꝑtulit: vt le
git̄ in actib⁹ aploꝝ. Martyrium tñ defuit
eius animo: quia in pace vitā finiuit. Uel
ſm̄ alios actu ⁊ nō ſolo animo bibit cali-
cem mortis: ſed nō cōpleter ꝑfecte: ſed ſo
lū ſm̄ paſſiones ad mortē diſpoſitiuas: vl̄
ſm̄ exiliū qd̄ ſuſtinuit in pathmos inſula
Eſt em̄ exiliū mors ciuilis. inſti. q̄b⁹ mo.
ius pa. po. ſol. relegati ſi mortuo. De reli-
quo fratre dubiū nō eſt: q̄z vt hr̄ Act. xij.
ab Herode Agrippa gladio occiſus eſt.
Chr̄s aūt vt dicit Hieroñ. neq̄ȝ negauit
qd̄ poſtulabāt ne eos triſtes efficeret: ne-
q̄ȝ etiā ſpopondit ne decē alios irritaret: ſz
ait: (Sedere autē ad dexterā meā vel ad
ſiniſtrā nō eſt meū). i. nō ꝑtinet ad me (da
re vobis) ſubaudi ſm̄ magi. hiſt. ⁊ Remi.
talib⁹ quales eſtis: q̄z ambitioſi eſtis. Ul̄
ſm̄ ſ. Tho. ⁊ magi. hiſto. nō eſt meū dare
vobis ꝓ vobis: ſeu rōne ꝑſonaꝝ vel ꝓpin
quitatis: q̄z dignitas in regno celoꝝ ꝯſe-
quit̄ ſolū copiā meritoꝝ: Igit̄ chr̄s eis di
ſcrete rn̄dit: q̄z nō dixit dabo ne alij indi-
gnarent̄: nec: nō dabo: ne iſti ꝯfunderent̄:
ſed dixit ſpualiter: nō dabo q̄z eſtis mihi
ꝓpinqui: ſed dabo ſi fueritis digni. Uñ et
ſubdit̄ (Sed q̄b⁹ paratū eſt a pr̄e meo) ex
ꝑdeſtinatiōe ſm̄ quā non ꝑſone ꝓpinq̄tas
ſz charitas penſat̄. Et in hac ſm̄ Hiero.
etiā ipſos ab hoc qd̄ poſtulabāt nō exclu-
dit: q̄z ſi meritis ⁊ opib⁹ tales fuerit vt di
gni ſint regno celoꝝ: accipiunt illud.

Sed hic eſt duplex q̄ſtio. Prima quã
facit Arrius hereticus. Si em̄ nō eſt chr̄i
inq̄t dare iſtis regnū ſz q̄b⁹ pr̄ parauit: ſeq̄
quit q̄ filius nō ſit patri equalis. Ad hoc
aūt dicit̄ ꝑmo q̄dē q̄ filius nō eſt equalis
patri ſm̄ naturā q̄ iſtis erat ꝓpinquus: et
ſm̄ quā iſti credebant obtinere poſtulata:
ſecus aūt ſm̄ diuinitatē. Et ꝓterea chr̄us
nō negat ſe daturū regnū celoꝝ: imo affir-
mat ſed daturū illud: nō q̄dē iſtis: ſed his
q̄b⁹ pater parauit illud. Et ſi inſtet̄: q̄z
ex hoc habet̄ q̄ pater ꝓparat regnū aliq̄b⁹
⁊ nō filius. Dico q̄ verū eſt ſm̄ hūanitatē:
nō aūt ſm̄ diuinitatē q̄ vnū eſt cum patre.
vt ipſemet dicit Joā. x. Sic em̄ ipſe prepa
rat illud cum patre predeſtinando.

Alia q̄ſtio eſt: q̄z chr̄s innuit q̄ aliqui-
bus hoc ſit ꝯceſſurus vt ad dexterā ei⁹ ſe-
deant: qd̄ nulli⁹ videt̄ creature eſſe ſm̄ ꝓ
dicta. Ad hoc dicit̄ ſm̄ Chryſ. q̄ nō inten
debat dñs dicere: q̄ hoc aliq̄b⁹ ſit dandū
ſm̄ q̄ verba ſonāt: q̄ importare videnť eq̄
litatē in deitate: ſz ſm̄ q̄ illi duo credebāt
qui ꝑ hoc nihil aliud intelligebāt niſi emi
nentiā ſuꝑ oēs alios in regno dei. Sic eti
am ſedere ad ſiniſtrā nō eſt accipiēdū hic
vt ſonat in malū: ſed vt importat coaſſiſte
re ꝑſone regis: q̄z ſic iſti intelligebant.
In hac parte eſt documētū moraliter: vt
caueamus ne dicat̄ nobis: neſcitis q̄d pe
tatis. Si em̄ petēti b⁹ regnū celi dictū eſt
ſic: multo magis hoc poterit dici petenti-
bus tēpalia niſi ſane petāt. Chryſ. Jō di-
cit: neſcitis q̄d petatis: quia nō ſolū debe-
mus cogitare qualē gloriā ꝯſequamur: ſz
quō euadamus ruinā peccati: q̄z ⁊ in ſe-
culari bello q̄ ſemꝑ de preda victorie cogi
tat: difficile vincit. Ideo petendum erat
Da nobis auxiliū gr̄e tue vt omne maluȝ
vincamus. Hec ille. Quantū ad tertiū
tangit̄ aploꝝ alioꝝ indignatio: cū ſubdit̄
(Et audiētes decē) ſniam dñi ꝓdictos du
os increpātis: ſm̄ Chryſ. (indignati ſūt)
q̄ alij ſe eis vellent anteferre. Et hoc ſm̄
ſ. Tho. ex quadā elatiōe: ſicut ⁊ illi ex ela-
tione petiuerūt. Erāt em̄ oēs adhuc car-
nales ſm̄ Chryſ. ⁊ iſta carnalit̄ geſſerunt
(de duob⁹ fratrib⁹) Sz q̄re ſunt indigna-
ti cū illi nō petiuerit ſz mater. Ad hoc di
cūt Chry. ⁊ Hiero. q̄ ex dñi rn̄ſione q̄ ad
filios nō ad matrē reſpōdit: intellexerunt

matrez ſubmiſſam fuiſſe a filijs. Sed q̄re
nō ſunt indignati ſtatim cū dixit: neſcitis
quid petatis? Ad hoc dicit Chry. Donec
chr̄i ſententia incerta erat non triſtabant̄
alij diſcipuli: ſed tūc triſtati ſunt quādo il
los icrepauit. Hec ille. Intēdit aūt Chry
ſoſt. ꝙ nō ſunt ante indignati. i. nō aū oſtē
derunt indignationē ſuā ꝓpter reuerentiā
chr̄i. Unde dicit idē in homē. Qū autem
eos a dn̄o ꝑhonoratos viderūt in tranſfi-
guratione: ꝛ ſi ſm mentē dolebant in me-
diū afferre nō audebant: venerātes docto
rem. Hec ille (Jeſus aūt) aduertēs eoꝝ in
dignationē ꝛ volens eos blande cōſolari
(vocauit eos ad ſe) tanq̄ꝫ magiſter dulcis
ac pius qui nullum triſte videre voluiſſet.
Chryſ. Quia em̄ turbati erāt: vocatione
eos ꝯſolat̄ de ꝓpinq̄ eis loq̄ndo. Etenim
duo a ſocietate. x. ſeipſos ſeparantes: ꝓpi⁹ ſta
bant ſeorſū dn̄o loq̄ntes. Hec ille (Et ait)
 Ad euidentiā aūt ſeq̄ntiū ſciendū eſt ꝙ
gentiles erant horrori iudeis. iuxta illud:
Sit tibi ſicut ethnicus ꝛ publican⁹. Ideo
chr̄s inducit exemplū de gētilib⁹ ad maio
rem horrorē: vt oſtendat ꝙ hoc exemplū
nō eſt imitandū. Sciendū ē etiā ſm ſan.
Tho. ꝙ dominari dupliciter ſumit̄. Uno
modo vt eſt idē quod p̄eſſe ad bonū ſub-
ditoꝝ. Et ſic dominiū veꝝ eſt: ꝛ ad hoc ſi
unt p̄ncipes. Alio modo vt correlatiue di
citur ad ſeruū eſſe: vt dicat̄ dn̄s qui ſeruili
ter ſubdit ſibi aliquē ad bonū ſuū ꝓprium
Hoc aūt eſt degenerare a vero p̄ncipatu i
tyrannidē. ſm ergo btm̄ Tho. et Chryſ.
mentē: q̄ ſequunt̄ ſic exponēda ſunt (Sci-
tis quia principes) qui. ſ. ex officio preſunt
(gentiū). i. gētiliū (dominant̄ eoꝝ) nō vero
dn̄o ad bonū eoꝝ: ſed tyrānizando ad bo
nū ſuū. ꝛ hoc etſi nō ſꝑ tn̄ freq̄nter (ꝛ q̄ ma
iores ſunt) id eſt nobiles et potentes: qui
ſunt maiores non dignitate p̄ncipatus vl̄
officij ſed potētia diuitiaꝝ ꝛ amicoꝝ (pote
ſtatē exercēt in eos) nō adiuuādo ſed opp̄
mendo plerūq̄ꝫ. Si tn̄ exercerēt poteſtatē
in beneficiū minoꝝ: dicerent̄ benefici (non
ita erit inter vos) in eccleſia mea: vt maio
res nō debēt eſſe q̄ſi dn̄aturi (ſed q̄cūq̄ꝫ vo
luerit inter vos maior fieri). i. habere p̄ſi-
diū ſpūſſeti quo ſit tanq̄ꝫ potens ꝛ ſi nō p̄i-
mus (ſit veſter miniſter) exhibendo alijs q̄

accepit a deo: ꝛ ſua poteſtate vtendo i bo-
nū ꝛ nō in malum alioꝝ (ꝛ q̄cunq̄ꝫ voluerit
inter vos). i. in eccleſia (primus eſſe) id eſt
habere p̄matum vel p̄laturam: eo mō q̄ in
gentib⁹ ſūt p̄ncipes (erit veſter ſuus) Qd̄
dupl'r pōt intelligi. Primo ſic: Erit veſter
ſeruus. i. ꝑ ſeruitutem ꝛ humilitatez alijs
exhibitā diſponet̄ vt alijs ſit prior merito
ꝛ p̄latione: non autem armoꝝ aut diuitia-
rum potentia vel ſanguinis nobilitate: vt
in mundano p̄ncipatu. Chryſ. Primatus
grate fugientē ſe deſiderat: deſiderantē ſe
horret. Conuerſatio ergo melior deſide-
rāda ē: nō melior grad⁹. Hec ille. Se-
cundo melius ſic: Erit veſter ſeru⁹. i. ſciat
ꝙ habere primatū in eccleſia nō eſt habe-
re dominiū ſed ſeruitutē. Serui em̄ eſt: ꝙ
ſe totū ad ſeruitiū domini impēdat. Sic
etiam p̄lati eccleſie totū ꝛ qd̄ habēt ꝛ qd̄
poſſunt ꝛ qd̄ ſunt ſubditis debent. Chry-
ſoſto. Uolens ergo dominus ꝛ duorū fili
orum Zebedei ꝛ alioꝝ indignationē extin
guere: introducit differentiā inter princi-
pes mūdiales ꝛ eccleſiaſticos: oſtendens
quia p̄matus in chriſto nec ab aliq̄ appe-
tendus eſt nō habente: nec alteri inuiden
dus eſt habēti: quia p̄ncipes mundi ideo
ſunt vt dominent̄ minoribus ſuis: et eos
ſeruituti ſubijciant: ꝛ expolient et vſq̄ꝫ ad
mortē eis vtantur ad ſuā vtilitatē ꝛ gl'iam
Principes aūt eccleſie fiunt vt ſeruiāt mi-
noribus ſuis: ꝛ miniſtrent eis quecūq̄ꝫ ac-
ceperunt a chr̄o: vt ſuas vtilitates negli-
gant ꝛ illoꝝ ꝓcurent: ꝛ mori non recuſent
ꝓ ſalute inferioꝝ. Primatū ergo ecc'e cō
cupiſcere neq̄ꝫ iuſtum eſt neq̄ꝫ vtile. Quis
em̄ ſapiens vult vltro ſe ſubijcere ſeruitu
ti ꝛ ꝑiculo tali: vt det rōnē pro omni eccle
ſia: niſi forte qui nō timet dei iudiciū: ab-
utens p̄matu ſuo eccl'iaſtico ſeculariter: ita
vt conuertat illū in ſecularē. Hec ille. Cōſe
quent̄ dn̄s ꝓponit ſe in exemplū humilita-
tis dicēs (Sicut fili⁹ hominis nō venit mi
niſtrari). i. vt ſibi miſtret̄. Etſi aliq̄n ei mi
niſtratū eſt ab angelis vel hominib⁹: n̄ tn̄
ꝓpter hoc venit ſm Orig. et s. Tho. (ſed)
venit (miniſtrare) verbū dei ꝛ grām ei⁹ et
gloriam (et dare). i. exponere (animā ſuaz)
. i. vitā corpalē (redēptōez ꝓ mlt's) efficacit̄:
ꝛ ꝓ oīb⁹ ſufficient̄. Lz em̄ chr̄i paſſio ſuf-

ficiens preciū fuerit ad redimendū oēs ho
mines:qui fuerūt: ſunt ⁊ erūt ⁊ eſſe poſſūt
tamē nō hꝫ efficaciā niſi in his q̄ ꝯiungū
tur chřo. Chryſ. in omel. Quātūcunqꝫ ꝗ
tu humiliatus fueris nō poteris tātū de
ſcendere q̄ntum dn̄s tuus. Hec ille. In
hac parte Orige. tangit documentū vnū
moraliter dicēs. Eccleſiarū ergo p̄ncipes
imitari debēt chřm acceſſibilē ⁊ mulieri
bus loq̄ntē ⁊ pueris man⁹ imponentē: ⁊ di
ſcipulis pedes lauantem: vt ⁊ ipſi ſimiliter
faciant fratribus. Nos aūt tales ſum⁹ vt
etiā p̄ncipū excedere ſuꝑbiam videamur:
vel nō intelligētes: vel ꝯtemnētes māda
tū chři: ⁊ q̄rimus ſicut reges acies p̄cedē
tes: ⁊ terribiles nos: ac acceſſu difficiles:
maxime pauꝑib⁹ exhibemus: nullā affabi
litatē hn̄tes vł' hr̄e ad nos ꝑmittētes. hec
ille. Eſt etiā ſciendū moraliter ꝙ deus i
hac vita habet tres calices vt colligit̄ ex
ſcripturis. Primus eſt plenus balſamo. i.
innocētia ⁊ gratia: in q̄ bibit chřs ⁊ om̄es
ſancti. Et vt colligit̄ Joan. iiij. in illis ver
bis q̄ biberit ⁊c. ſignum ꝙ aliq̄s biberit de
iſto calice: eſt p̄mo mundane ſitꝫ extinctio
Et ſcd̄o eſt mētē i celeſtib⁹ habitatio: Et
tertio eſt mētꝫ exultatio. Sicut em̄ ſupra
nubes ſꝑ eſt ſerenū: ita et ſꝑ eſt gaudium i
mente eleuata. Secund⁹ aūt eſt plen⁹ ab
ſinthio penitētie: in quo bibit magdalena
⁊ om̄es penitētes qui ꝑdiderunt grāꝫ po
tatam in p̄mo ⁊ eā inuenerūt ꝑ potū ſcd̄i.
Tertius eſt plenus ſanguine: ⁊ ē calix do
minice paſſionis: de q̄ hic dicit̄: in quo bi
bit chřs ⁊ omnes martyres. Hic ſanguis
dealbat ſicut alij maculant: qꝛ habet natu
ram lactis. Sicut em̄ lac eſt ſanguis bis
coctus. ſ. in venis ⁊ in mām̄illis cuius de
coctionis virtute verſus eſt in albedinē:
ſic ſanguis chři eſt alb⁹ vt lac: quia fuit bis
coctus: igne amoris et igne dure paſſiōis
ac doloroſe imaginationis. Nā chřs mox
vt fuit ꝯceptus: inq̄ntū homo ſuā paſſio
nē totā vidit: Unde ſꝑ eaꝫ in memoria ſic
retinuit: ꝙ nec vnā die vel noctē ſine dolo
re tranſiuit Pſalm̄. Defecit in dolore vita
mea: ⁊ anni mei in gemitibus. Habꝫ etiā
poſt hanc vitā tres alios. Primus eſt ple
nus mero. i. celū in quo eſt gloria ſctōꝝ: in
quo bibunt ſcti in patria: nos ꝟo aliquas
guttulas p̄guſtamus, Secund⁹ eſt plen⁹
vino mixto: vt purgatoriūꝫ in quo bibunt
aliq̄ anime: et ibi immiſcetur gratia pe
ne ⁊ ſpes timori dilationis glorie: ⁊ cōſo
latio cū dolore. Tertius eſt plenus fece. i.
infern⁹ in q̄ bibūt aliqui cū mortali dece
dentes: in quo ſunt vł' erūt ſm̄ aliq̄s feces
omniū elementoꝝ ⁊ mixtoꝝ purgato mū
do in die iudicij.

**Feria. v. poſt dn̄icam. ij. Qua
drage. Text⁹ euang. Lu. xvi. ca.**

b Omo quidam erat di
ues ⁊ induebatur pur
pura et byſſo: et epula
batur q̄tidie ⁊c.

b Omo quidaꝫ erat
diues ⁊c. Luce. xvj. Uide do
minica prima poſt feſtū trini
tatis.

**Feria ſexta poſt dn̄icam. ij. q̄
drageſime. Tex. euan. Mat. xxi.**

b Omo erat paterfami
lias qui plantauit vi
neā: ⁊ ſepem circūde
dit ei: ⁊ fodit in ea tor
cular: ⁊ edificauit turrim: et lo
cauit eā agricolis: et ꝑegre pro
fectus ē. Cū aūt tēpus fructuū
appropinquaſſet miſit ſuos ſu
os ad agricolas vt acciperēt fru
ctus ei⁹. Et agricole app̄henſis
ſuis ei⁹: aliū ceciderūt: aliū occi
derūt: aliū ꝟo lapidauerūt. Ite
rū miſit alios ſeruos plēs prio
rib⁹ ⁊ fecerunt illis ſilr. Nouiſſi
me aūt miſit ad eos filiū ſuū di
cēs: Uerebunt̄ filiū meū. Agri
cole aūt vidētes filiū: dixerunt
intra ſe: Hic eſt heres: venite oc
cidamus eum: ⁊ habebimus he